

နှစ်သက်စရာ
ဟာသများ
ငိုဦး

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ❑ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
  - ❑ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
  - ❑ နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
  - ❑ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။
-

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ❑ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
  - ❑ အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
  - ❑ ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
  - ❑ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး
-

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ❑ စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
  - ❑ ရေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ဝိပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
  - ❑ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ စိတ်ဝင်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
  - ❑ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူ တို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး
-

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ❑ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- ❑ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- ❑ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- ❑ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာအုပ်အမျိုးအမည်

စာအုပ်အမျိုးအမည် ၄၉၉/၂၀၀၃ (၆)
မျက်နှာပုံအမျိုးအမည် ၅၈၃/၂၀၀၃ (၇)
ထုတ်ဝေသူ ဦးခင်မောင်သိန်းဆွေ (မြဲ ၀၇၄၇)
သလ္လာဝတီစာပေတိုက်
တိုက် ၂၄၀၊ အခန်း (၃)၊ (၂၅)ရပ်ကွက်၊
ဇေယျသုခလမ်း၊ သုဝဏ္ဏ၊ ရန်ကုန်မြို့။
ပုံနှိပ်သူ ဒေါ်ချိုချိုအေး
မူပိုင်ခွင့်တိုက်
အမှတ် ၂၁၈၊ (၃၁)လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အတွင်းသရုပ်ဖော် ကိုသန်းအောင်
အုပ်စီမံ ကိုသူသ
ကွန်ပျူတာစာပေ ကိုတင်ထွဋ်
ထုတ်ဝေသည့် နိုဝင်ဘာလ
ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် ပထမအကြိမ်
အုပ်စု ၅၀၀
တန်ဖိုး ၄၀၀ ကျပ်
ဖြန့်ချိရေး ထွန်း စာပေ
အမှတ် ၁၆၃၊ ဆူးလေဘုရားလမ်းနှင့်
အနော်ရထာလမ်းထောင့်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၂၄၃၉၀၄

နှစ်သက်စရာ စင်အေး ဟာသများ

ထွန်း စာပေ

အမှတ် ၁၆၃၊ ဆူးလေဘုရားလမ်းနှင့်အနော်ရထာလမ်းထောင့်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း ၂၄၃၉၀၄

မာ တိ က

ကဏ္ဍ

၁။ ဒါဝါနာတယ်	၁
၂။ တစ်ပေါက်ကိုပါ	၂
၃။ ဆရာဝန်က ပြောတယ်	၃
၄။ တိုက်မိမှာ မဟုတ်ဘူး	၄
၅။ မဟုတ်ဘူး အဖေဗျ	၅
၆။ ရှိမှ မရှိတာ	၆
၇။ လွယ်ပါတယ်	၇
၈။ လုပ်နိုင်ပြီ	၈
၉။ သိပ်နည်းတယ်	၁၀
၁၀။ ဒါကိုမြင်လို့	၁၁
၁၁။ ဂရုစိုက်တာ	၁၂
၁၂။ ဒါကြောင့်ပါ	၁၃
၁၃။ စိုနေတုန်း	၁၅
၁၄။ မနော့က	၁၆
၁၅။ အချိန်မရလို့	၁၇
၁၆။ အရင်စားခဲ့လို့	၁၈
၁၇။ လုပ်ကြည့်ရမှာလား	၁၉
၁၈။ ဒီလိုထင်ထားတယ်	၂၀
၁၉။ သိတတ်သူ	၂၁
၂၀။ ဖယောင်းတိုက်ထားလို့	၂၂
၂၁။ မေ့သွားပြီ	၂၃
၂၂။ စွမ်းအင်ဆုံးရှုံးတဲ့ စာတ်လမ်း	၂၅
၂၃။ ဒါပဲရှိတယ်	၂၆

၂၄။ လူများ အိမ်မှာလေ	၂၇
၂၅။ ဘုရားစာ ဆိုနေတာပါ	၂၈
၂၆။ ရှိမှ မရှိနေတော့တာ	၂၉
၂၇။ လုပ်ကြည့်ပေးပါဦး	၃၀
၂၈။ တော်မှ မတော်တာ	၃၁
၂၉။ အော်မီမှာ ခိုးလို့	၃၃
၃၀။ ငါလိုချင်တာက	၃၄
၃၁။ ခင်ဗျား ရှင်နေတာပဲလေ	၃၅
၃၂။ သုံးလုံးပါပဲ	၃၇
၃၃။ ဒါကြောင့် ပြောနိုင်တာပါ	၃၉
၃၄။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်မယ်၊ ဟုတ်လည်း မဟုတ်ဘူး	၄၀
၃၅။ ဒါ့ထက် ဆိုးတယ်	၄၁
၃၆။ ဆိုတာကို ရပ်လိုက်လို့	၄၂
၃၇။ အရှုံးပေးလိုက်တာကိုး	၄၃
၃၈။ တီးလို့မှ မရတော့တာ	၄၄
၃၉။ ပြောလိုက်တဲ့ စကား	၄၅
၄၀။ သင်ပေးတာက	၄၇
၄၁။ တစ်လှည့်စီ	၄၉
၄၂။ ဖြစ်ပါတယ်	၅၀
၄၃။ သူပြောလို့	၅၁
၄၄။ ဒီအပေါ် တည်တယ်	၅၃
၄၅။ ကြောင်တစ်ကောင်တည်း	၅၄
၄၆။ နောက်တစ်ရံရှိတယ်	၅၅
၄၇။ ဒီက မဟုတ်လို့	၅၆
၄၈။ ဒါတော့ လုပ်ပေးပါ	၅၇
၄၉။ တခြားလူတွေကို ပတ်ပါတော့လား	၅၉
၅၀။ အဲဒီအတိုင်း ရပ်နေ	၆၁
၅၁။ ပြန်ထားပေးမလို့	၆၂
၅၂။ ရွာမှ မရွာတော့ဘဲ	၆၃
၅၃။ ရေခဲတုံးပါ	၆၄

၅၄။	ဒါကြောင့်ပေါ့	၆၅
၅၅။	အခုမှ မှန်လို့	၆၆
၅၆။	အလုပ် မဖြစ်ပါဘူး	၆၇
၅၇။	စိတ်ကူးထဲက ကြောင်	၆၈
၅၈။	နှင်ပါ ပါတယ်	၆၉
၅၉။	မကွာစေနဲ့	၇၀
၆၀။	ဘယ်နားစွက်လဲ	၇၁
၆၁။	နှစ်ဆဖြစ်နည်း	၇၂
၆၂။	တစ်လုံးပဲ ကျန်တယ်	၇၃
၆၃။	အဲဒီလောက် အေးတာ	၇၄
၆၄။	အချို့ကြိုက်တဲ့ ခွေး	၇၅
၆၅။	ရှိမှာက	၇၆
၆၆။	အကြံက	၇၇
၆၇။	လုပ်နိုင်လို့လား	၇၈
၆၈။	ခါးပိုက်နှိုက်နှင့် နန်းသည်	၇၉
၆၉။	ကားအင်ဂျင်	၈၀
၇၀။	ဘယ်အချိန်လဲ	၈၁
၇၁။	အမေပါ	၈၂
၇၂။	ဗလာမှ မဟုတ်တော့ဘဲ	၈၃
၇၃။	ခေါ်ခဲ့လည်း ရတယ်	၈၄
၇၄။	ဆိုလိုတာက	၈၅
၇၅။	ဒါကြောင့်ပေါ့	၈၆
၇၆။	ပြင်လိုက်တယ်	၈၇
၇၇။	ဒါကြောင့်မို့	၈၈
၇၈။	မဆိုခဲ့ခင် အထိ	၈၉
၇၉။	နောက်ထပ်မရှိ	၉၀
၈၀။	ရေနစ်နေတာ	၉၁
၈၁။	မေးမရတဲ့ မေးခွန်း	၉၂
၈၂။	အိပ်ချိန် အနည်းဆုံးလ	၉၃
၈၃။	ဖိနှပ်စားတာ	၉၄

၈၄။	မဲတဲ့အခါ	၈၉
၈၅။	အဖြီးပေါ့	၉၀
၈၆။	ဒီလို လုပ်လိုက်လေ	၉၀
၈၇။	အတူတူလုပ်တဲ့ အလုပ်	၉၁
၈၈။	အရှည်ဆုံး စကားလုံး	၉၁
၈၉။	ဒါကြောင့်ပါ	၉၂
၉၀။	နှစ်ဘက်ပေါ့	၉၂
၉၁။	အဲဒါပေါ့	၉၃
၉၂။	အဲဒါပေါ့	၉၃
၉၃။	ဒါပဲပေါ့	၉၄
၉၄။	မုတ်ဆိတ်ရိတ်ဆရာ	၉၄
၉၅။	ဒါပဲပေါ့	၉၅
၉၆။	ဒါကြောင့်ပါ	၉၅
၉၇။	ဒါပဲလေ	၉၆
၉၈။	ဒါပဲ ကြာပါတယ်	၉၆
၉၉။	အဲဒါက လွဲရင်	၉၇
၁၀၀။	မေးတဲ့ မေးခွန်းက	၉၈
၁၀၁။	ဒါကြောင့်ပါ	၉၈
၁၀၂။	တစ်ခါမှ မကြားမိဘူး	၉၉
၁၀၃။	ဆရာဝန်	၉၉
၁၀၄။	ကြည့်လို့ရအောင်လို့	၁၀၁
၁၀၅။	နို့ပါတဲ့ ခြောက်စု	၁၀၂
၁၀၆။	အစားလျှော့စားပါ့မယ်	၁၀၂
၁၀၇။	ဒါကြောင့်ပါ	၁၀၃
၁၀၈။	ဆန့်ကျင်ဘက်အတိုင်း သွားတာ	၁၀၃
၁၀၉။	ဘာတဲ့လဲ	၁၀၄
၁၁၀။	ဘာကိုပြောတာလဲ	၁၀၅
၁၁၁။	လတ်မှ လတ်	၁၀၆
၁၁၂။	အခု ဘာလဲ	၁၀၆
၁၁၃။	လုပ်နိုင်ရဲ့လား	၁၀၇

၁၁၄။	ဘယ်တော့မှ	၁၀၈
၁၁၅။	လုပ်လိုက်ပေါ့	၁၀၉
၁၁၆။	ပထမဆုံး ဖြစ်မှာက	၁၁၀
၁၁၇။	ဒါဆိုရင်တော့	၁၁၀
၁၁၈။	စိတ်မပူပါနဲ့တော့	၁၁၁
၁၁၉။	မွေးနေ့လက်ဆောင်	၁၁၂
၁၂၀။	ခုနှစ်ရတယ်	၁၁၂
၁၂၁။	ဖေဖေထင်တာက	၁၁၃
၁၂၂။	မလိုအပ်ဘူး	၁၁၄
၁၂၃။	ပြန်လျှောက်လာရလို့	၁၁၅
၁၂၄။	ခေါ်ခံလာရသူမို့	၁၁၆
၁၂၅။	နှစ်မျိုးစပ်ငှက်	၁၁၉
၁၂၆။	မျက်စိကို စုံမှိတ်သူ	၁၂၀
၁၂၇။	ဝမ်းသာစရာက	၁၂၁
၁၂၈။	အခု လုပ်နေသလို	၁၂၂
၁၂၉။	အပေါ်ထပ်မှာ မီးလင်းနေလို့	၁၂၃
၁၃၀။	မူတည်တာက	၁၂၄
၁၃၁။	ထပ်စုန်ချမယ် မထင်လို့	၁၂၅
၁၃၂။	အကျိုးရှိပုံက	၁၂၆
၁၃၃။	သူတို့က	၁၂၇
၁၃၄။	သုံးဦးမြောက်	၁၂၈
၁၃၅။	ခေါ်နေတာက	၁၂၉
၁၃၆။	တတ်မှ မတတ်ဘဲ	၁၃၀
၁၃၇။	ဒီတစ်ခါတော့ မရဘူး	၁၃၁
၁၃၈။	ဖြစ်နေတာက	၁၃၂
၁၃၉။	ငါးကြိမ်ရှိပြီ	၁၃၃
၁၄၀။	ပြေးပေးတော့	၁၃၄
၁၄၁။	လူမဟုတ်ဘူး	၁၃၅
၁၄၂။	အမှတ်တမဲ့ ကြားလိုက်ရပုံက	၁၃၆

ခါဝါ နာတယ်

လူနာက ဆရာဝန်အား ပြောလေသည်။ ‘ဆရာ... ကျွန်တော့် လက်မောင်းလည်း နာတယ်။ ဗိုက်ကလည်း နာတယ်။ ခြေထောက် ကလည်း နာတယ်။ လည်ပင်းရော... ပခုံးရော နာနေတယ်။’

ဆရာဝန်က ခေါင်းညိတ်ရင်း ပြန်ပြောလေသည်။ ‘ကျုပ်... ချက်ချင်း စစ်ဆေးကြည့်ပေးမယ်။ ကျုပ် စစ်ဆေးကြည့်နေတုန်း စိတ်ကို လျော့ထားပါဗျာ။’ ဆရာဝန်သည် တူသေးသေးလေး တစ်ချောင်းကိုယူ၍ လူနာ၏ တုံ့ပြန်မှုရှိမရှိ စမ်းသပ်ရန် ခူးခေါင်းကို အသာ ထုနှက်လိုက်၏။ ‘အခု... ဘယ်နဲ့နေလဲ’ ဟု မေးလိုက် လေသည်။

လူနာက ညည်းတွားရင်း ‘အခု... ကျွန်တော့် ခူးခေါင်းလည်း နာသွားတယ် ဆရာ’ ဟု ဖြေလိုက်တော့သည်။

တစ်ပေါင်ကိုပါ

- လူ = ‘ခင်ဗျားရဲ့ ဆင်တွေကို ဘယ်လောက်ဈေးနဲ့
ခင်ဗျားရောင်းမှာလဲ။’
- ထိန်းကျောင်းသူ = ‘ဆင့် ငါးဆယ်နဲ့ပါ။’
- လူ = အို! ဈေးသက်သက်သာလိုက်တာ။ ဆင်
တစ်ကောင်ကို ဆင့်ငါးဆယ်ပဲ။’
- ထိန်းကျောင်းသူ = ‘မဟုတ်ပါဘူး။ အလေးချိန် တစ်ပေါင်ကို
ဆင့်ငါးဆယ်လို့ ပြောတာပါ။’

ဆရာဝန်က ပြောတယ်

- ရဲ - 'အစ်မကြီး၊ အစ်မကြီး သားက သူ့ကိုသူ ခွေးတစ်ကောင်လို့ ထင်နေတယ်။ အစ်မကြီး သူ့ကို ဆရာဝန်ဆီ ခေါ်သွားပြီး စစ်ဆေးသင့် တယ်။'
- အမျိုးသမီး - 'ကျွန်မ ခေါ်သွားပြီးပါပြီ။ တိရစ္ဆာန်ဆေးကု ဆရာဝန်က သူ့ရဲ့ ကျန်းမာရေး လုံးဝကောင်း တယ်လို့ ပြောပါတယ်။'

တိုက်မိမှာ မဟုတ်ဘူး

အရက်သမားတစ်ဦးသည် အရက်ဆိုင်ထဲမှ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နှင့် ထွက်လာပြီး တယ်လီဖုန်းတိုင် တစ်တိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှိုက်ပုံးကိုလည်းကောင်း ဝင်တိုက်ကာ မောက်မာသော အပျိုကြီးတစ်ဦး ရှေ့တည့်တည့် လမ်းပေါ်တွင် ဘိုင်းခနဲ ပစ်လဲကျသွားလေသည်။

အမျိုးသမီးက အေးစက်စက် လေသံဖြင့် ဆူပူလေသည်။

‘ကျွန်မသာ ရှင့်လို အခြေအနေမျိုးမှာဆိုရင်တော့ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ သတ်ပစ်မိမှာပဲ။’

ထိုအခါ အရက်သမားက ‘ဒီမှာ အမျိုးသမီး... ခင်ဗျားသာ ကျုပ်လို အခြေအနေမျိုးမှာဆိုရင်တော့ ခင်ဗျား ကျုပ်လို ဝင်တိုက် မိမှာ မဟုတ်ဘူး။’

ဖုတ်ဘူး အဖေဗျ

ယခုခေတ် ကောင်လေးများသည် မိန်းကလေးများနှင့် ကြည့်ရသည်မှာ တူနေ၍ အလွန်ရှုပ်ထွေးစရာပင် ဖြစ်နေ၏။ ကောင်လေးများသည် ဆံပင်ရှည်ထားလိုထား၊ မိန်းမကိုင် လက်ကိုင် အိတ် ကိုင်လိုကိုင်နှင့် နားစွဲပင် ပန်တတ်ကြသည်။

စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်၌ လူတစ်ယောက်ထိုင်နေစဉ် မိန်းကလေးတစ်ဦး ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာလေသည်။ အခြားစားပွဲတွင် ထိုင်နေသောသူဘက်သို့ လှည့်၍ ထိုသူက ‘ဒီနေ့ခေတ်ကြီးမှာဗျာ ယောက်ျားလေးတွေဟာ မိန်းကလေးတွေလိုဖြစ်နေတာ မကောင်း ဘူးဗျာနော်’ ဟု ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ ထိုသူက ‘အဲဒါ သားလေးပါ’ ဟု ကောင်မလေးကို လက်ညှိုးညွှန်၍ ပြော၏။

‘အို... ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ ခင်ဗျား သူ့အမေ ဖြစ်နေမှန်း မသိလို့ပါ။’

ထိုအခါ ‘မဟုတ်ဘူး’ ‘ကျုပ်က အဖေဗျ’ ဟု မကျေမချမ်းနှင့် ပြန်ဖြေလိုက်တော့သည်။

မိုး ဖိုတာ

တရားဟောဆရာက ပရိသတ်အားကြည့်၍ ပြောလိုက်လေသည်။

‘ညီတော် နောင်တော်များ၊ အမတော် နှမတော်များ ခင်ဗျာ။ ဒီနေ့ဟောမယ့် တရားတော်ကတော့ လူလိမ်လူညာများ အကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုးကား ဟောကြားမှာကတော့ မတ်သရူးကျမ်း၊ အခန်း သုံးဆယ်၊ အပိုဒ် ငါးက ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိဖူးကြားဖူးပြီးသားဖြစ်တဲ့လူ ဘယ်နှစ်ယောက်များ ရှိပါသလဲ။’

တရားဟောဆရာက လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကြည့်ရာ သူ့ရှေ့ရှိ လူဦးရေတစ်ဝက်မျှမက လက်ထောင်ပြထားကြလေသည်။ ထိုအခါ တရားဟောဆရာက ပြောဆိုလိုက်သည်။ ‘ကျုပ် တရားကို ဟောပြောပြချင်နေတာ ခင်ဗျားတို့ကိုပါပဲ။ မတ်သရူးကျမ်းမှာ အခန်း သုံးဆယ်၊ အပိုဒ် ငါး ဆိုတာ ရှိမနေပါဘူး။’

လွယ်ပါတယ်

- သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး = ‘သား၊ စီးပွားရေး လုပ်မယ်ဆိုရင် မူနှစ်မျိုး
နဲ့ နေရမယ်။ အဲဒါက ရိုးသားမှုနဲ့ ဉာဏ်
ပညာရှိမှုပဲ။’
- သား = ‘အဖေ ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ။’
- သူဌေးကြီး = ‘အလုပ် လုပ်တဲ့အခါမှာ ရိုးသားပါ။
တစ်ခုခုလုပ်မယ်လို့သား ကတိပေးထား
ရင် အဲဒီကတိအတိုင်း လုပ်လို့ ဒေဝါလီ
ခံရရင်လည်း ခံရပါစေ၊ အဲဒီ ကတိကို
တည်ပါ။’
- သား = ‘ဒါဆို ဉာဏ်ပညာ ရှိပါဆိုတာကရော။’
- သူဌေးကြီး = ‘ဒါ ရှင်းပြရရင် လွယ်ပါတယ် သားရာ။
သား ဘယ်တော့မှ ကတိတွေ မပေးနဲ့
ပေါ့။’

၈

ဇင်အေး

လှိုင်းပြေ

‘ငါ အခု ငါးကို အစိမ်းလိုက်ပဲ ပြောင်းပြီး စားကြည့်နေတယ်။
တစ်လလောက်ရှိပြီ။ ဘာမှ မစားဘူး၊ ငါး အစိမ်းပဲ။’

‘မင်းရဲ့ ကိုယ်အလေးချိန် ကျသွားလား။’

‘ဟင့်အင်း။ ဒါပေမဲ့... ငါ အခု ဘောလုံးကို နှာခေါင်းပေါ်မှ
ပြုတ်မကျအောင် တင်နိုင်ပြီ။ ဖျံတစ်ကောင်လိုလည်း ဟောင်နိုင်ပြီ
လေ။’

သိပ်နည်းတယ်

- လာစားသူ = ‘စားပွဲထိုး... ဒီဆိုင်က အစားအသောက်တွေက
တော်တော် အရသာညံ့တာပဲ။’
- စားပွဲထိုး = ‘လူကြီးမင်း... မန့်စံသက်တာ စိတ်မကောင်းပါ
ဘူးဗျာ။ အခြား နောက်ထပ်ပြောချင်တာများ
ရှိပါသေးလား။’
- လာစားသူ = ‘ရှိတယ်... မင်းတို့ ထည့်ပေးတဲ့ ထမင်းဟင်း
တွေကလည်း သိပ်နည်းတာပဲ။’

ခါးဖြင့်လို့

တိရစ္ဆာန်ရုံသို့ သွားရောက်ခဲ့သော ကောင်လေးက မိခင်အား ကိုယ်မရှိဘဲ လှုပ်နေသော ခွေးအမြီးတစ်ခုကို မြင်တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ပြော၏။ သားဖြစ်သူ ဘာဆိုလိုသည်ကို မေးမြန်းကြည့်ပြီးမှ မိခင် သည် သူ့သား မြွေတစ်ကောင်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ကြောင်း ပြောပြနေမှန်း သိလိုက်ရတော့သည်။

ဂရုစိုက်တာ

- အန်တိုနီ = ‘မင်းက ကိုယ့်ကိုချစ်တာ၊ ကိုယ့်ကို ချစ်တာ လား၊
ကိုယ့်ငွေကို ချစ်တာလား။’
- ဆူး = ‘ကျွန်မ အဓိကအထားဆုံးက ရှင်ပဲပေါ့’။ ရှင်ရဲ့
ငွေဆိုတာကို ဒဿမလောက်ပဲ ကျွန်မ ဂရုစိုက်
တယ်။ ဂဏန်းငါးလုံးရဲ့နောက်က ဒဿမ
နေရာကို ပြောတာပါ။’

ခါကြောင်းပါ

- ဆရာမ = ‘နတ်ပြည်ကို သွားချင်တဲ့ကလေးတွေ လက်ထောင် ပြပါ။’ ဇာရန်မှလွဲ၍ ကျန်ကလေးများအားလုံး လက်ထောင်ပြကြ၏။
- ဆရာမ = ‘ဇာရန်... သားက နတ်ပြည် မသွားချင်လို့လား။’
- ဇာရန် = ‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ။ အိမ်ကို တန်းတန်း မတ်မတ် ပြန်ခဲ့ရမယ်လို့ အမေက မှာထားလို့ပါ’

စိုနုတုန်း

-
- ဧည့်သည်
ဟိုတယ်
ဧည့်လက်ခံအမှုထမ်း
- = ‘ဒီစောင်တွေက သန့်ရှင်းရဲ့လားဗျာ’
  - = ‘သိပ်သန့်တာပေါ့ဗျာ။ မနွေကမှ လျှော်ထားတာပါ။ တကယ်လို့ မယုံဘူးဆိုရင် ကိုင်ကြည့်ပါလား၊ စိုနုတုန်းပဲလေ။’

မနေ့က

- မိခင် = ‘အန်တိုနီ... မျက်နှာသစ်ပစ်စမ်း။ မင်း မနက်က
ဘာစားခဲ့သလဲဆိုတာ မေမေမြင်ရတယ်။’
- အန်တိုနီ = ‘ကျွန်တော် ဘာစားခဲ့လို့လဲ။’
- မိခင် = ‘ကြက်ဥလေ။’
- အန်တိုနီ = ‘မေမေပြောတာ မှားတယ်။ အဲဒါ မနေ့က
စားခဲ့တဲ့ဥစွာ။’

အချိန်မရလို့

မိခင်က ဂျင်မီအား ဆူ၏။ ‘ဂျင်မီ... သား ဂျင်းဘောင်းဘီ အသစ်ဝတ်ပြီး ချော်လဲကြရလားကွယ်။’

ထိုအခါ ဂျင်မီက...

‘အဲ... သားမှာ အဲဒီ ဘောင်းဘီအသစ်ကို ချွတ်ဖို့ အချိန်မရ လိုက်လို့ပါ’ ဟု ရှက်စနိုးနှင့် ပြန်ဖြေလိုက်လေသည်။

အရင်စားခဲ့လို့

‘မင်းရဲ့ ရုပ်လုံး ပြန်သွင်းထားတဲ့ ခြင်္သေ့က လှ လှချည်လားကွာ။’

‘ဟုတ်တယ်။ ငါ အဲဒီ ခြင်္သေ့ကို ဟင်နရီလို့ ခေါ်တယ်ကွာ။’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ။’

‘ငါ့ ဦးလေးနာမည်အတိုင်း မှည့်ခေါ်ထားတာလေ။’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ... မင်း ဦးလေးက ဒီခြင်္သေ့ကို ဖမ်းခဲ့လို့လား။’

‘မဟုတ်ဘူး... ငါ ဖမ်းတာ။ ဒါပေမဲ့ ခြင်္သေ့က ငါ့ ဦးလေးကို အရင်စားပစ်ခဲ့လို့။’

လုပ်ကြည့်ရဟုလား

- သား = ‘ဒီညတော့ သား စာမကြည့်နိုင်တော့ဘူး၊ အရမ်း
ပင်ပန်းနေပြီ။’
- ဖခင် = ‘အလုပ်ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ရလို့ဆိုပြီး သေတဲ့
လူဆိုတာ မရှိသေးပါဘူးကွာ။’
- သား = ‘ဒီတော့... သားက ပထမဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ကြည့်
ရမှာလား။’

ဒီလို ထင်ထားတယ်

- မိခင်   = ‘သမီး... သမီး သင်ရတဲ့ သမိုင်းဘာသာရပ်ရဲ့ ပထမဆုံး သင်ခန်းစာကို သမီး သဘောကျရဲ့လား’
- ဆန်ဒရာ   = ‘သိပ်တော့ မကြိုက်ပါဘူး။ ဆရာမက သမီးတို့ကို သမီးတို့ မွေးတောင် မမွေးသေးခင်တုန်းက ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေကို သိလိမ့်မယ်လို့ ထင်နေတာလေ။’

သိတတ်သူ

မစွပ်စမစ် = ‘ကျွန်မ... မနက်က မှာတာ ပန်းသီးတစ်ဒါဇင်
လေ။ ရှင်က ပန်းသီး ဆယ့်တစ်လုံးပဲ ပို့လိုက်
တယ်။’

ကုန်စိမ်းသည် = ‘ကျွန်တော်... သိပါတယ် အစ်မကြီး။ တစ်လုံးက
မကောင်းတော့လို့ပါ။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်အနေ
နဲ့ အစ်မကြီးက အဲဒီ မကောင်းတဲ့တစ်လုံးကို
ပြန်ယူလာပြီး မကျေမနပ်စကားကို ဒုက္ခခံပြီး
မပြောစေချင်လို့ပါဗျာ။’

ဖယောင်းတိုက်ထားလို့

ထွက်ပြေးသွားသော လူသတ်သမားသည် ရဲများဝိုင်းထားသော အိမ်ထဲတွင် ရှိနေ၏။ ရဲတစ်ဦးက အသံချဲ့စက်ကိုယူ၍ ပြောလိုက်လေသည်။ ‘ခင်ဗျား အထဲမှာရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိတယ် စမစ်။ ငါးမိနစ်ပြည့်လို့မှ ခင်ဗျား ထွက်မလာရင်တော့ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားကိုဝင်ပြီး ဖမ်းရမှာပဲ။’

ထိုအခါ... စမစ်က ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းအော်လိုက်လေသည်။ ‘ကောင်းပြီလေ။ ဒါပေမဲ့... ခင်ဗျားတို့အထဲကို ဝင်မယ်ဆိုရင်တော့၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ခြေထောက်တွေကို အရင်ဆုံး ဖုန်သုတ်ပြီးမှ ဝင်လာပါ။ ကျွန်တော့်မိန်းမက ကြမ်းကို အခုလေးတင် ဖယောင်းတိုက်ထားလို့။’

မေ့သွားပြီ

- စမန်သာ = ‘တစ်နှစ်လောက်ကြာရင် ရှင် ကျွန်မကို မှတ်မိပါဦး
မလား။’
- ဆိုင်မွန် = ‘မှတ်မိပါတယ်။’
- စမန်သာ = ‘ငါ့နှစ်ကြာရင်ရော မှတ်မိပါ့မလား။’
- ဆိုင်မွန် = ‘မှတ်မိပါတယ်။’
- စမန်သာ = ‘ရှစ်နှစ်ကြာရင်ရော မှတ်မိပါ့မလား။’
- ဆိုင်မွန် = ‘မှတ်မိတယ်။’
- စမန်သာ = ‘ဒေါက်... ဒေါက်’
- ဆိုင်မွန် = ‘ဘယ်သူလဲ’
- စမန်သာ = ‘ရှင်... ကျွန်မကို မေ့သွားပြီပဲ။’

စွမ်းအင်ဆုံးရှုံးတဲ့ တတ်လမ်း

- ဆရာမ = ‘စွမ်းအင် ဆုံးရှုံးရတဲ့ နမူနာတစ်ခုကို ဆရာမကို ပြောပြနိုင်မလား။’
- မာတင် = ‘ဟုတ်ကဲ့... ပြောပြနိုင်ပါတယ် ဆရာမ။ နဖူး သိပ်ပြောင်နေတဲ့ လူတစ်ဦးကို ဆံပင်ထောင် စေတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို ပြောပြတာပါပဲ။’

ခါးပိုက်

လူငယ်တစ်ဦးသည် အလုပ်လာလျှောက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ
ဆိုင်မန်နေဂျာက သူ့အား မေးလေသည်။

‘မင်း အရက်သောက်တတ်လား။’

‘ဆေးလိပ်ရော သောက်လား။’

‘မသောက်ပါဘူး ခင်ဗျာ။’

‘မိန်းကလေးတွေနဲ့ရော ရှုပ်တတ်လား။’

‘မရှုပ်ပါဘူး ခင်ဗျာ။’

‘ဒါဆို မင်းမှ မကောင်းတဲ့အကျင့် တစ်ခုမှ မရှိဘူးပေါ့။’

‘အဲ... ကျွန်တော့်မှာ မကောင်းတဲ့အကျင့် တစ်ခုပဲ ရှိပါတယ်။’

အဲဒါ လိမ်ပြောတတ်တာပါပဲ။’

သူများ အိမ်မှာလေ

လူတစ်ဦးထံ နယ်မှ တူမဖြစ်သူက ဖုန်းဆက်လေသည်။ မိနစ် နှစ်ဆယ်ခန့် စကားပြောပြီးသည့်အခါ သူက တူမဖြစ်သူအား ဖုန်းပြောခ ကုန်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ တူမဖြစ်သူက ဦးလေးအား ပြောလိုက်လေတော့သည်။

‘အို... ရပါတယ်။’

‘သမီးက အိမ်မှာရှိနေတာ မဟုတ်ဘူး။ သမီး... အခု သူများ အိမ်မှာ ကလေးထိန်းပေးနေတာလေ။’

ဘုရားစာ ဆိုနေတာပါ

ကျားတစ်ကောင်သည် သာသနာပြု တစ်ဦးအား စားတော့ မည့်ဆဲဆဲ အချိန်ဖြစ်၏။ အကူအညီ ကင်းမဲ့နေသော လူအား ချောင်ပိတ်မိစေ၍ ကျားသည် ဒူးထောက်ချကာ ဆုတောင်းလေ တော့သည်။

ထိုအခါ သာသနာပြုက...

‘ဒါ အံ့ဩစရာပဲ’

‘ငါ မသေတော့ဘူး’

‘ကျားက ငါ့ကိုစားမှာ မဟုတ်ဘူး’ ဟု အာမေဓိတ်ပြု လိုက် လေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကောင်းကင်ဘုံမှ အသံတစ်သံကို သူ ကြားလိုက်ရ၏။

‘သင်မှားပြီ။ ကျားက သင့်ကို စားတော့မှာ။ သူ့အစား မစားခင် ဘုရားစာ ဆိုနေတာလေ။’

မိုး ပို့နေတော့တာ

‘တစ်နေရာတည်းကိုပဲ မိုးကြိုးနှစ်ကြိမ် မပစ်ဘူးဆိုတာ အမှန်ပဲလား။’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့... မိုးကြိုး တစ်ကြိမ်ပစ် ခံရဘူးတဲ့နောက် အဲဒီနေရာက ရှိနေတော့မှာ မဟုတ်လို့ပါပဲ။’

လုပ်ကြည်ပေးပါဦး

- သား = ‘ဖေဖေ... သားရဲ့ သင်္ချာတွေ တွက်ပေးပါလား။’
- ဖခင် = ‘မတွက်ပေးဘူး သား။ ဖေဖေ တွက်မယ်ဆိုရင် အဖြေမှန်မှာ မဟုတ်ဘူး။’
- သား = ‘ဒါဆိုလည်း ဖေဖေရယ်... လုပ်တော့ လုပ်ကြည့် ပေးပါဦး။’

တော်ပု ပတော်တာ

- မုဆိုး = ‘ညဘက်... ငါ အိပ်နေရာကနေ နိုးလားပြီ ငါ့ရဲ့ ညဝတ်အင်္ကျီနဲ့ ဖိနပ်ကို စီးထားတဲ့ ကြံ့တစ်ကောင်ကို ငါ သေနတ်နဲ့ ပစ်လိုက်တယ်ဆိုရင် မင်း... ငါပြောတာကို ယုံမလား။’
- လမ်းပြ = ‘ဒါ... မဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ခင်ဗျားရဲ့ ညဝတ်အင်္ကျီနဲ့ ဖိနပ်ကို ကြံ့တစ်ကောင်က ဘယ်လိုလုပ် ဝတ်လို့ တော်ပါ့မလဲ။’

୨୨

ଢେଙ୍କା:

အော်ဖီရာ ဇိုးလို့

- လူနာ = ‘ဆရာ... ကျွန်တော့်ကို ကယ်ပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်
ကိုယ် ကျွန်တော် ဖားတစ်ကောင်လို့ ထင်နေဖို့
ပါ။’
- ဆရာဝန် = ‘စိတ်အေးအေး ထားပါဗျာ။ ခင်ဗျား ဘာလို့
ဒီလောက်တောင် ကြောက်နေ ဇိုးရိုမ်နေရတာ
လဲ။’
- လူနာ = ‘ကျွန်တော်... ဖားတစ်ကောင်လို့ အော်မိမှာ
ဇိုးလို့ပါခင်ဗျာ။’

ငါလိုချင်တာက

လျှမ်းနှင့်စလမ်းတို့ စကားပြောနေကြ၏။

- လျှမ်း = ‘ငါကွာ၊ ဆင်တစ်ကောင်ဝယ်လို့ ရလောက်အောင်
ငွေ လုံလုံလောက် လိုချင်မိတယ်ကွာ။’
- စလမ်း = ‘ဆင်တစ်ကောင်ကို မင်းက ဘာအတွက်ကြောင့်
လိုချင်တာတုန်း။’
- လျှမ်း = ‘ဆင်တစ်ကောင်ကို လိုချင်တာတော့ မဟုတ်
ပါဘူး။ အဲဒီလောက်များတဲ့ငွေကို ငါ လိုချင်မိ
တာပါကွာ။’

ခင်ဗျား ဂွင်နေတာပဲလေ

- လူနာ = ‘ဆရာ... လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဦးနှောက် အလုပ်
မလုပ်ဘဲ ရပ်သွားတယ်ဆိုရင် သူ သေသွားမှာ
လား ဆရာ။’
- ဆရာဝန် = ‘ခင်ဗျား ဘာဖြစ်လို့ ဒီလို မဖြစ်နိုင်စရာ မေးခွန်းမျိုး
ကို မေးနေရတာလဲ။ ခင်ဗျား အခု အသက်ရှင်
နေတာပဲ မဟုတ်လား။’

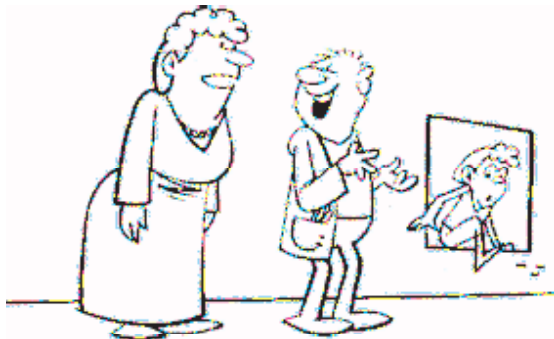

သုံးလုံးပါပဲ

- ဆရာမ = ‘အိုလီဗာရေ... သားမှာ ပန်းသီး သုံးလုံးရှိမယ်။
အဲဒီထဲက တစ်လုံးကို သား စားပစ်လိုက်တယ်
ဆိုရင် သားဆီမှာ ပန်းသီး ဘယ်နှစ်လုံး ကျန်နေ
မလဲ။’
- အိုလီဗာ = ‘သုံးလုံးပဲ ကျန်ပါ့မယ်။’
- ဆရာမ = ‘သုံးလုံးတောင်လား။’
- အိုလီဗာ = ‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ။ နှစ်လုံးက အပြင်မှာ၊
တစ်လုံးက ဗိုက်ထဲမှာလေ။’

ခါဏှောင့် ပြောနိုင်တာပါ

ကျောင်းဆေးခန်း ဆရာဝန်က သူ၏ ကျောင်းမိဘဖြစ်သူအား
ပြောပြနေ၏။

‘အစ်မကြီးသမီး မျက်မှန် တပ်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်။’

ထိုအခါ ကျောင်းသူ၏ မိခင်က...

‘ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောနိုင်တာလဲဟင်’ ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ကျောင်းဆေးခန်း ဆရာဝန်က...

‘အစ်မကြီးသမီး ပြတင်းပေါက်ကနေ ဝင်လာတာကိုကြည့်ပြီး
ပြောတာပါ’ ဟု ပြောလိုက်လေသတည်း။

ဟုတ်လည်း ဟုတ်မယ်၊ ဟုတ်လည်း မဟုတ်ဘူး

တရားသူကြီး = ‘ရဲအရာရှိ ဘိုဒီ... သင့်အနေနဲ့ ဒီလူကို ဖမ်း
ခဲ့တုန်းက ခိုးထုပ်ခိုးထည်နဲ့ မိခဲ့သလား။’

ရဲအရာရှိ ဘိုဒီ   - ‘အဲ... ဟုတ်တယ်လည်း ပြောလို့ရသလို မဟုတ်ဘူးလို့လည်း ပြောနိုင်ပါတယ် တရားသူကြီးမင်း။ အထူးစားဖွယ် အရောင်းဆိုင်ကနေ ဆားနယ်ဝက်အူချောင်းနဲ့ ဝက်ပေါင်ခြောက်ကို ခိုးပြီး ကျွန်တော် သူ့ကို လက်ထိပ်မခတ်နိုင်ခင် မှာပဲ သူက စားပစ်ခဲ့လို့ပါ။’

ဒါထက် ဒိုးထက်

- ဖရက်ဒ်   = ‘လယ်ထွန်စက် အသစ်တစ်စီး ဝယ်ရမလား၊ နွား အသစ်တစ်ကောင်ပဲ ထပ်ဝယ်ရမလား၊ ကျုပ် မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘူးဗျာ။’
- ဘာနီ   = ‘နွားမကို ခင်ဗျားစီးပြီးသွားရင်တော့ ခင်ဗျားကို ကြည့်ရတာ အတော် ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ် နေမှာပဲ။’
- ဖရက်ဒ်   = ‘ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လယ်ထွန်စက်ကို ကျွန်တော် နို့ညှစ်ဖို့ လုပ်တာကမှ ပိုပြီး ကြောင်တောင် တောင်နိုင်နေဦးမှာ။’

ဆိုတာကို ရပ်လိုက်လို့

ဖရက်ဒ်က ဘာနီအား တံဆိပ်နှစ်ခု ပြလေသည်။ တစ်ခုမှာ
ငွေရောင်ဆုတံဆိပ်ဖြစ်၍ တစ်မှာ အရွယ်အစားပိုပြီး ကြီးမားသော
ရွှေတံဆိပ်ဖြစ်လေသည်။

ဖရက်ဒ်က ဘာနီအား ပြောလိုက်၏။

‘ငါ သီချင်းဆိုလို့ ဒီ ငွေတံဆိပ်ကို ရတာလေ’

ထိုအခါ ဘာနီက...

‘ဒါဆို... မင်း ရွှေတံဆိပ်ကို ဘာဖြစ်လို့ ရတာလဲဆိုတာကို ငါ
သိပြီ။ ဆိုတာကို ရပ်လိုက်လို့ မဟုတ်လား။’

အရှုံးပေးလိုက်တာကိုး

- ဖရက်ဒ် = ‘ငါ့မှာ လူအယောက် တစ်ထောင်ရှိမယ်။ မင်းမှာ လူအယောက် တစ်ထောင်ရှိမယ်။ တကယ်လို့ ငါတို့ စစ်ဖြစ်တဲ့အခါကျရင် ဘယ်သူက အနိုင်ရ မလဲ။’
- ဘာနီ = ‘ငါ မသိဘူးကွာ... အရှုံးပေးတယ်။ ဘယ်သူနိုင် မလဲ။’
- ဖရက်ဒ် = ‘ငါပေါ့ကွ။’
- ဘာနီ = ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ။’
- ဖရက်ဒ် = ‘မင်းပဲ အရှုံးပေးလိုက်တယ်လေ။ မဟုတ်ဘူးလား’

တီးလို့မှ ဖရတော့တာ

- ဘာနီ = ‘ဟေး... ဖရက်ဒ်... မင်း ဒီ ဆက်ဖိုဖုန်း လေမှုတ်
တူရိယာကို ဘယ်ကနေ ရလာတာလဲကွ။’
- ဖရက်ဒ် = ‘ဘေးအိမ်က ငနဲဆီကနေ ငှားလာတာပါကွာ။’
- ဘာနီ = ‘မင်း ဘာလုပ်မလို့လဲကွ။ မင်းမှ မတီးမှုတ်တတ်
တာပဲ။’
- ဖရက်ဒ် = ‘ဟုတ်တယ်လေ။ သူလည်း တီးလို့တော့ ရမှာ
မဟုတ်ဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ငါ့ဆီမှာ ရှိနေ
လို့ပေါ့။’

ပြောလိုက်တဲ့ စကား

- ဘာနီ = ‘မင်း ဒီနေ့ အလုပ်မလုပ်ဘူးလားကွ ဖရက်ဒ်။’
ဖရက်ဒ် = ‘အလုပ်ရှင်နဲ့ ရန်ဖြစ်လို့ကွာ။ သူ ပြောလိုက်တဲ့ စကားကို သူ ပြန်မရုတ်သိမ်းဘူးလေ။’
ဘာနီ = ‘သူ ဘာပြောလိုက်လို့လဲ။’
ဖရက်ဒ် = ‘အလုပ် ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီတဲ့ကွာ။’

သင်ပေးတာက

- ဝယ်လ်မာ   = ‘သား... ကြက်တူရွေးကို မဟုတ်မဟပ်စကားတွေ
မသင်ပေးပါနဲ့လို့ မေမေ ပြောထားတယ် မဟုတ်
လား။’
- သား   = ‘သား... မသင်ပေးပါဘူး မေမေ။ သူ့ကို သားက
မပြောရမယ့်စကားကိုသာ သင်ပေးတာပါ။’

တစ်လှည့်စီ

- ဘက်တီ   =   ဘမ်ဘမ်... ဒီလောက် တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်စမ်းနဲ့။ ဘက်ဘဲကိုလည်း လျှောပေးစီးလိုက်ပါဦး။
- ဘမ်ဘမ်   =   သား ပေးစီးပါတယ်။ လျှောကို တောင်ကုန်းပေါ်ကို သူက သယ်တယ်၊ သားက လျှောနဲ့ တောင်ကုန်းကနေ ဆင်းတယ်လေ။

ပြန်ပါတယ်

- ဖရက်ဒ် = ‘သွားနှုတ်ခ ဘယ်လောက်ယူသလဲ။’
သွားဆရာဝန် = ‘၂၅ ဒေါ်လာပါ။’
ဖရက်ဒ် = ‘ဟာဗျာ... ၅ စက္ကန့်လောက်ပဲ ကြာတဲ့အလုပ်ကို
၂၅ ဒေါ်လာ ယူရတယ်လို့။’
သွားဆရာဝန် = ‘ခင်ဗျား နေသာမယ်ဆိုရင်လည်း ကျုပ်... သွားကို
ဖြည်းဖြည်းချင်း အချိန်ယူပြီး နှုတ်ပေးပါ့မယ်ဗျာ’

ဘုရားပြောလို့

- ဝယ်မာ = ‘နှစ်သက်စရာ ပါတီပွဲအတွက် ဘက်တီကို သမီး
ကျေးဇူးတင်စကား ပြောခဲ့သေးလား။’
- ဘက်ဘဲ = “မပြောခဲ့ဘူး မေမေ။ ဒါပေမဲ့... သမီးရှေ့က
ကောင်မလေးကတော့ ပြောတယ်။ ဘက်တီက
‘ရပါတယ်၊ မပြောပါနဲ့’ လို့ ပြောတာနဲ့ သမီးလည်း
မပြောဖြစ်ခဲ့တာပါ။”

၅၂

ဇင်အေး

ဒီအပေါ် တည်တံ့

-
- ဖရက်ဒ်   = ‘မင်းနောက်ကနေ ကြောင်နက်တစ်ကောင် လိုက်
လာတယ်ဆိုရင် ကံဆိုးတယ်လို့ ပြောမလား။’
- ဘာနီ   = ‘ဒါကတွေ့ကွာ... မင်းက လူတစ်ယောက်လား၊
ဒါမှမဟုတ်... ကြွက်တစ်ကောင်လားပေါ့မှာ
မူတည်တာပေါ့ကွာ။’

ကြောင်တစ်ကောင်တည်း

ဆရာမက ဘက်ဘဲအား ပြောလိုက်၏။

‘ဘက်ဘဲ... သမီး၊ အိမ်နီးချင်းကြောင်’ ဆိုပြီး စာစီစာကုံး
ရေးတယ်နော်။’

ထိုအခါ ဘက်ဘဲက...

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ။’

ဆရာမက ဆက်ပြောလေသည်။

‘ဒါဆိုရင်... ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ သမီးရဲ့ သူငယ်ချင်း
ဘမ်ဘမ်ကလည်း ဒီစာစီစာကုံးအတိုင်းပဲ ရေးထားတယ်။’

ထိုအခါ ဘက်ဘဲက ဤသို့ ပြန်ဖြေလိုက်တော့သည်။

‘လွယ်ပါတယ် ဆရာမ။ အဲဒီ ကြောင်တစ်ကောင်တည်း
အကြောင်းကိုပဲ ရေးထားတာမို့လို့ပါ။’

နောက်တစ်ခုံတယ်

တစ်မနက်ခင်းတွင် ဘမ်ဘမ်သည် ကျောင်းသွားရန် အဝတ်
အစားများ ဝတ်ဆင်၍ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာလေသည်။
ဘက်တီကကြည့်၍ ပြောလိုက်လေသည်။

‘မင်း ဝတ်ထားတဲ့ ခြေစွပ်တွေက တော်တော်ဆန်းတာပဲ။
တစ်ခုက အနီ၊ တစ်ခုက အစိမ်းနဲ့။’

ထိုအခါ ဘမ်ဘမ်က ပြန်ဖြေလိုက်တော့သည်။

‘သိပါတယ်။ နောက်... အံ့ဆွဲထဲမှာလဲ ဒီလိုခြေစွပ်တွေလိုပဲ
နောက်တစ်စုံရှိနေသေးတယ်။’

ဒီက ဗဟုတ်လို့

- အရောင်းသမား = ‘မင်း မေမေ အိမ်မှာရှိလား၊ ကလေး။’
ဘက်ဘဲ = ‘ရှိတယ်။’
အရောင်းသမား = ‘အဲ... ဦး၊ အိမ်တံခါးကို ခေါက်တာ လေးကြိမ်ရှိ
နေပြီ။ လာလည်း ဖွင့်မပေးဘူး။ ဘယ်လိုဖြစ်
တာလဲကွယ်။’
ဘက်ဘဲ = ‘သမီးက ဒီမှာ နေတာမှ မဟုတ်တာလေ။’

ဒါတော့ လုပ်လေလါ

ဘက်ဘဲတွင် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် လှော်ထားသည့်
သစ်အယ်သီး တစ်ဒါလင် ရှိနေ၏။ ဘက်ဘဲက အဘွားဖြစ်သူအား
မေးလိုက်၏။

‘ဘွားဘွား... သစ်အယ်သီး ကြိုက်လားဟင်’

ထိုအခါ အဘွားဖြစ်သူက ဖြေလိုက်၏။

‘ကြိုက်တာပေါ့... ဘက်ဘဲရယ်။ ဒါပေမဲ့... ဘွားဘွားစားလို့
မရပါဘူးကွယ်။ ဘွားဘွား သွားတုယူလာဖို့ မေ့လာတယ်။’

ထိုအခါ ဘက်ဘဲက ဤသို့ပြောလိုက်တော့သည်။

‘အို... ဒါဆိုရင်လည်း ဘွားဘွားရယ်၊ သမီး ကျောင်းကနေ
အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ ဒါတွေကို ကြည့်ထားပေးနိုင်မလားဟင်။’

၅၈

ဇင်အေး

တခြားလူတွေလို ပတ်ဝါကျောလား

မတ်ရပ်နာရီကြီးတစ်လုံးအား ကိုင်ဆောင်လာသူ တစ်ယောက်
နှင့် ဝယ်မာ လမ်းတွင် တိုက်မိလေသည်။

ထိုအခါ ဝယ်မာက ပြောလိုက်လေတော့သည်။

‘အမလေး ရှင်... ရှင်မို့လို့ ဒါကြီးကိုများ တခြားလူတွေ
လက်ပတ်နာရီပတ်သလို ပတ်ဝါကျောလားရှင်။’

အဲဒီအတိုင်း ရပ်နေ

ဖရက်ဒ်သည် လျင်မြန်စွာမောင်းနှင်နေသော ကားလမ်းမ
အလယ်တွင် ရပ်နေ၏။ ထိုအချိန်၌ လူတစ်ဦးအား တွေ့လိုက်ရ၍
ခေါ်လိုက်လေသည်။

‘ဒီမှာ ခင်ဗျာဆေးရုံကို ကျွန်တော် အမြန်ဆုံး သွားချင်လို့ပါ။
ဘယ်လမ်းက သွားရမလဲ ပြောပြနိုင်မလား။’

ထိုအခါ ဖြေလိုက်သည်က...

‘ရတာပေါ့... ဒီအဲဒီနေရာမှာပဲ ရပ်နေလိုက်’ ဟူသတည်း။

ပြန်ထားပေးမလို့

မက်မွန်သီးပင်ပေါ်၌ ဘမ်ဘမ်တက်နေသည်ကို ယာ
သမားကြီး ဖမ်းမိသွား၏။

ယာသမားကြီးက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် အော်ပြောလိုက်လေ
သည်။

‘မင်း အဲဒီအပေါ်မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ။’

ဘမ်ဘမ်က တမဟုတ်ချင်းတွေး၍ ပြောလိုက်တော့သည်။

‘ဦးရဲ့ မက်မွန်သီးတစ်လုံး ပြုတ်ကျလာလို့ ပြန်ထားပေးမလို့ပါ’

ဣဒု ဟောတော့

-
- ဘာနီ   = ‘ဟေး... ဖရက်ဒါ၊ မင်းကွာ ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်းမိုးကို ပြင်နေရတာလဲ။’
- ဖရက်ဒါ   = ‘ဟ... ပြင်ရမှာပေါ့ကွ။ အပြင်မှာ မိုးရွာနေတယ် လေ။’
- ဘာနီ   = ‘ဒါဆိုရင်လည်း ရာသီဥတု ခြောက်သွေ့တော့မှ ပြင်ပါလားကွ။’
- ဖရက်ဒါ   = ‘ဟာ... မင်းကလဲ... အဲဒီအချိန်ကျရင် မိုးက ရွာမှ မရွာတော့ဘဲ။’

ရေခဲတုံးပါ

-
ဘာနီ	- ‘ရာသီဥတု ပူပြင်းတဲ့နေ့မှာ ပေါင်တစ်ရာလောက် လေးတွဲဝန်ကို ငါကျောနဲ့ တစ်မိုင်လောက် သယ်ခဲ့တယ်ကွာ။’
ဖရက်ဒ်	- ‘ဟ... ဒါဆို တစ်လှမ်းပြီး တစ်လှမ်း၊ ပိုပိုပြီး လေးလာရမယ်ကွာ။’
ဘာနီ	- ‘မဟုတ်ဘူး။ ပိုပြီး ပေါ့ပေါ့လာတယ်။’
ဖရက်ဒ်	- ‘ရှင်းပြစမ်းပါဦး။’
ဘာနီ	- ‘ဟ... မင်းကလဲ... ငါသယ်တာက ရေခဲတုံးလေကွာ။’

